

Ετήσια συνδρομή . . . Δραχ 12
έκ δίδετα :

ΕΡΜΗΣ

Τμή της καταχώρησης δι' έκαστον στίχον . . . λικτα 15
έκ τ ά κ τ ω ς

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εύρισκόμενοι εις την παραμονήν νέας βουλευτικής εκλογής του τρίτου της επαρχίας μας βουλευτού, αφού η της βουλής μας πλειονοψηφία ακυρώσασα την εκλογήν του κυρίου Βαλσαμάκη (τόν όποιον παρανόμως μάς επέβαλλεν εν τῷ πατριωτισμῷ καί τῷ σφόδρα συνταγματισμῷ αὐτοῦ ὁ κύριος Ρήγας Παλαμίδης ἐπὶ της ὑπουργίας του) ἀπέβαλεν αὐτόν τῷ βουλευτικῷ περιβάλλου ὡς μὴ ἔχοντα τὰ προσόντα τοῦ βουλευτοῦ, ἱερὸν καθήκον ἡμῶν νομίσασμεν νὰ ἐπιληρωθῶμεν τοῦ θέματος τούτου, διὰ νὰ φωτίσωμεν τοὺς συνεπαρχιώτας μας, καί νὰ χειραγωγήσωμεν αὐτούς περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ πολυτίμου ἐκλογικοῦ δικαιώματός των.

Καθόσον λοιπὸν εἴμεθα μετὰ θετικότητος πληροφορημένοι, δύο μόνον μνηστῆρες παρουσιάζονται ὡς ὑποψήφιοι βουλευταί μας, καί ὁ μὲν εἶναι ὁ συνδημότης μας κύριος Δ. Χρηστίδης, τοῦ ὁποίου τὸν πατριωτισμὸν, τὴν τιμιότητα, τὴν ἰκανότητα, τὰς γνώσεις καί τὴν πολυπειρίαν ἐκτιμῶσα μεγίστη τῶν συνεπαρχιωτῶν μας μερίς ἐπιθυμεῖ ν' ἀναδείξῃ βουλευτὴν μας, ὁ δὲ εἶναι ὁ κύριος Μιχαὴλ Σολωμὸς Δήμαρχος τῆς Μυκόνου, τόν ὁποῖον προτείνει ὡς ὑποψήφιόν του τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν, διὰ νὰ μὴν ἐπισύρῃ καθ' ἑαυτοῦ τὴν ἀγανάκτησιν της βουλῆς προτείνων πάλιν τὸν κύριον Βαλσαμάκην, καί ἀφοῦ ἐπέστη ὅτι τοιαύτη πρότασις ἤθελεν ἀποκρουσθῆ μετὰ περιφρονήσεως ὑπὸ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας.

Μολοντί δὲ τὰ ὀνόματα μόνα τῶν ὑποψηφίων τούτων ἀρκοῦν νὰ καταστήσωσι περιττὸν πάντα μεταξὺ αὐτῶν παραλληλισμὸν, ὡς πρὸς τὰ ἔξοχα προσόντα ἅτινα ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ τις προσηκόντως τὸ ὑψηλὸν τοῦ νομοθέτου καθήκον, μάς εἶναι μολοντούτο συγκεχωρημένον, νομίζομεν, ν' ἀναφέρωμεν ὀλίγα τινα περὶ ἀμφοτέρων τῶν κυρίων τούτων πρὸς ἐδηγίαν τῶν ὅσοι ἐκ τῶν συνεπαρχιωτῶν μας, μὴν ἐκτιμῶντες τὸ ἔξοχον τῆς ψήφου των ῥίπτουσιν αὐτὴν εἰς τὴν κάλπην, χωρὶς νὰ σκέπτονται ὅτι ἐκ τῆς καλῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐκλογικοῦ δικαιώματος ἐξαρτᾶται ἡ εὐημερία τοῦ ἔθνους καί της επαρχίας των.

Ὁ κύριος Δ. Χρηστίδης εἶναι μὲν φίλος μας, ἀλλὰ δὲν

συστελλόμεθα νὰ εἰπώμεν μετὰ παρρησίας, ὅτι εἶναι εἰς ἐκ τῶν σπανίων πολιτικῶν ἀνδρῶν, τοὺς ὁποίους εὐτύχησεν ἡ Ἑλλάς νὰ ἔχῃ εἰς τοὺς κόλπους της, διὰ τὸ ἀκέραιον τοῦ χαρακτήρός του καί διὰ τὰ λοιπὰ ἄλλα προτερήματά του, τὰ ὁποῖα ἀνεφέραμεν ἀνωτέρω. Ὡς καί αὐτοὶ οἱ πλείον ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ του σεβόμενοι τὴν ἀλήθειαν ὁμολόγησαν καί ὁμολογοῦν τοῦτο. Τὸ νὰ ἐκλέξῃ ἄρα ἡ επαρχία μας ὡς βουλευτὴν της τοιοῦτον ἄνδρα εἶναι καί πατριωτικόν, καί συνετὸν καί καλῶς ἐγνωσμένου συμφέροντος ἔργον. Καί πατριωτικὸν μὲν, διότι ὁ κύριος Χρηστίδης διὰ τῶν προσόντων του ἅτινα ἀνεφέραμεν, θέλει συντελέσει τὰ μέγιστα ὡς βουλευτῆς μας ὑπὲρ της βελτιώσεως της νομοθεσίας μας ἣτις ἔχει μεγίστην τούτου ἀνάγκην. ὑπὲρ της ἐμψυχώσεως τοῦ ἐμπορίου, της ναυτιλίας καί της βιομηχανίας μας. ὑπὲρ της εὐημερίας ὅλων τῶν δῆμων της επαρχίας μας, ὑπὲρ τῶν ἰκανῶν, τῶν τιμίων, καί τῶν ἐναρέτων συνεπαρχιωτῶν μας, καί ἐνταῦτῳ θέλει ὑποστηρίξει πᾶσαν συνετὴν καί πατρικὴν κυβερνήσιν διὰ τὸ καλὸν καί τὴν εὐημερίαν της πατρίδος μας. Συνετὸν δὲ, διότι καθὼς ἡ φρόνησις ὑπαγορεύει εἰς ἕκαστον νὰ διορίξῃ ἀντιπρόσωπὸν του πρόσωπον ἔχον τὴν ἀπαιτουμένη ἰκανότητα διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ προσηκόντως τὴν διδομένην εἰς αὐτὸ ἐντολήν, οὕτως ὑπαγορεύει καί εἰς τοὺς κατόικους τῶν ἐπαρχιῶν τὸ μέτρον τοῦ νὰ ἐκλέγωσιν ἀντιπροσώπους των πρόσωπα ἰκανὰ νὰ ἐκπληρώσωσι προσηκόντως τὸ ἔξοχον τοῦ βουλευτοῦ καθήκον. Καλῶς τέλος, ἐγνωσμένου συμφέροντος ἔργον εἶναι τὸ νὰ προτιμηθῶμεν ὡς βουλευτὴν μας τὸν ἄνδρα τοῦτον, διότι ὄχι μόνον εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίξῃ τὰς ἀνάγκας της επαρχίας μας καί τὰ μέσα της ἐξοικονομήσεως αὐτῶν, ἀλλὰ καί νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ δύναται διὰ της πολιτικῆς βαρῦτητος καί της σπανίας ἰκανότητός του. Δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίξῃ ὁ βουλευτῆς τὰς ἀνάγκας μόνον τοῦ τόπου σου, ἔστω καί τὰ μέσα της ἐξοικονομήσεως αὐτῶν, οὐδὲ ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ τὴν καλὴν πρὸς τούτο διάθεσιν. Ἄλλ' ἀπαιτεῖται ὥστε ἡ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ φωνὴ του νὰ μὴν ἀποβῆναι ὡς φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλὰ νὰ εὕρισκῃ ἠγῶν, καί τότε μόνον δύναται νὰ κατορθωθῇ τὸ καλὸν τὸ δὲ παράδειγμα ὑπάρχει πρὸ ὀφθαλμῶν.

Τρεῖς βουλευτὰς εἶχεν ἡ επαρχία μας κατὰ τὴν παρελθούσαν σύνοδον, καί δύο ἔχει κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν δὲν δυ-

νάμεθα δὲ ν' ἀρνηθῶμεν ὅτι καὶ οἱ πέντε ἦσαν καί εἶναι τίμιοι καί καλοὶ πολῖται ἐπιθυμοῦντες τὴν βελτιώσιν της καταστάσεώς μας καί τὰ μέγιστα εἰς τοῦτο ἐνδιαφερόμενοι. Δὲν δύναμεθα ἴσασύτως ν' ἀρνηθῶμεν, ὅτι καί οἱ πέντε εἶχον καί ἔχουσι τὴν διάθεσιν νὰ πράξωσι τὸ καλὸν εἰς τὴν επαρχίαν, ἣτις τοὺς ἐτίμησε διὰ τῶν ψήφων της. Ἄλλ' ἡ φωνὴ των δὲν εὕρισκει ἠγῶν διότι στεροῦνται πολιτικῆς βαρῦτητος. Πῆρατε, φίλοι συνεπαρχιωταί, προσεκτικὸν ἐπὶ της καταστάσεώς μας βλέμμα, καί θέλετε γνωρίσει τῶν λόγων μας τὴν ἀλήθειαν. Οἱ κύριοι βουλευταί μας οὗτοι δὲν κατέβαλον ἄραγε πᾶσαν προσπάθειαν ὑπὲρ της ἐμψυχώσεως τοῦ ἐμπορίου, της ναυτιλίας καί της βιομηχανίας μας; Δὲν κατέβαλον ἄραγε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ ὑπάρξῃ ἐνταῦθα ἡ ἀνήκουσα στρατιωτικὴ φρουρὰ, ὥστε νὰ μὴν ὑποστῇ ἐξ ἀνάγκης ὁ δῆμος μας τὴν βαρῦτάτην δαπάνην δύο καί τριῶν χιλιάδων δραχμῶν κατὰ μῆνα πρὸς συντήρησιν πολιτοφυλακῆς ὑπὲρ της ἀσφαλείας μας; Δὲν κατέβαλον ἄραγε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ διορισθῇ ἀκταίωρος ἐν τῷ λιμένι μας πρὸς φύλαξιν καί αὐτοῦ καί της ἐμπορικῆς πλοίας μας ἀπὸ καταστρεπτικῆς ἴσως πειρατῶν ἀποπειράς; Ἐνῶ οἶτε μία δημοσίαι λέμβος ὑπάρχει διὰ νὰ δράμῃ, ὁσάκις τὸ καλέσῃ ἡ χρεία, πρὸς βοήθειαν κινδυνεύοντων νὰ ναυαγῆσωσι πλοῖων; Δὲν κατέβαλον ἄραγε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς περιτολὴν καί κατὰπαυσιν διαφόρων καταχρήσεων πρακτομένων ὑπὸ τινῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καί ἰδίως δικαστικῶν, καί ὑπὲρ ἄλλων σπουδαίων ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα ἀποσιωπῶμεν διὰ νὰ μὴ δώσωμεν ἄρρογας σκάνδαλων; Δὲν κατέβαλον ἄραγε πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ συνδράμωσι τιμίου τινος συνεπαρχιώτας μας ἀνάγκην συνδρομῆς καί ὑποστηρίξεως ἔχοντας; Καί ὅμως οὐδὲν ἐδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσι, διότι ἡ φωνὴ των ἀπέβαινε καί ἀποβαίνει ὡς ἡ τοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοῶντος. Ἄραγε διὰ θετικῶν γνωρίσσεων, τινὲς ἐξ αὐτῶν μεγάλως μετεμελήθησαν ὅτι ἀνεδέχθησαν τοιοῦτον κανόνον διότι ἀφοῦ ἐβλαψάν καί τὴν ὑγίαν των ἑθυσίασαν τὰ οἰκογενειακά των συμφέροντα, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ὠρμηθῶσιν οὔτε τὴν πατρίδα, οὔτε τὴν ἐκλέξαταν αὐτοὺς επαρχίαν, οὔτε τοὺς συνεπαρχιώτας των, οὔτε τέλος ἑαυτούς.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὁ κύριος Μιχαὴλ Σολωμὸς εἶναι εἰς ἐκ τῶν καλῶν συνεπαρχιωτῶν μας, καί ὁμολογοῦμεν ὅτι ὁ

ΠΑΡΑΦΥΛΙΣ.

ΕΘΕΛΒΙΝΑ.

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθμοὺς 367 ἕως 376.

Καί ἡ μὲν Ἐθελβίνα ἐκάθισε σιωπῶσα εἰς τὸ πρῶτον θρόνον τὸ ὁποῖον εὐρήκεν ὁ δὲ Σαιντιβέρ κλονούμενος, περιεπάτει εἰς τὴν αἴθουσαν ῥίπτων ἐπ' αὐτῆς τρομερὰ βλέμματα, καί τέλος τῆ εἶπεν

Ἐντός ὀλίγου θέλεις δοκιμάσει τὸ ἀποτέλεσμα της ἰσχυρογνωμίας σου. . . Ἄλλ' ἐγὼ, σπλαγχνιζόμενος τὸ φύλον σου συγκατανεύω εἰς τὸ νὰ λησμονήσω τὰ παρελθόντα καί ἐάν θέλῃς νὰ ἀναίρεσῃς τὸν ὄρκον σου, καί νὰ ἀναγνωρίσῃς τὸ συνοικεσίόν μας, θέλω σὲ φέρει πάλιν εἰς τὸ φρούριόν σου. . . Σὲ δίδω καιρὸν ἕως αὔριον διὰ νὰ συλλογισθῆς περὶ της προτάσεώς μου. . . εἶπαι ὁμως φρονίμη, καί δὲν θέλεις ἐκθέσει τὸν ἑαυτὸν σου εἰς φρικτὰς τιμωρίας. . . Ἐνθυμήθητι: ὅτι αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φορά, καθ' ἣν μένει εἰς τὴν ἐξουσίαν σου τὸ νὰ ἦσαι ἐλευθέρη ἢ νὰ μένης ἐδῶ διὰ παντός. »

Εἶπε, καί ἀφοῦ ἐκτύπησε παρευθὺς τὸν κώδωνα, χωρὶς νὰ τὴ δώσῃ καιρὸν ν' ἀποκριθῇ, ἐμβῆκεν ἀμέσως ἡ Ἀγάθη, ἐπιτάττει τὸν φρουρῶν, καί διετάχθη νὰ ἐδηγήσῃ τὴν κυρίαν της εἰς τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ κατοικήσῃ δωμάτιον.

Ἡ δὲ Ἐθελβίνα τὸν ἤκουσε μὲ ἀγανάκτησιν, καί συνάλασα ὅλας της τὰς δυνάμεις τῷ εἶπε μὲ σταθερότητα

« Ἡ πρότασίς σου, Λόρδε, δὲν εἶναι ἀξία οὐδὲ στιγμιαίας σκέψεως, καί ἤθελα ἀδίκησαι τὸ λογικὸν καί τὴν καρδίαν μου, ἐάν ἔπρεπε νὰ διστάσω μίαν μόνην στιγμὴν περὶ τούτου. . . Λόρδε Σαιντιβέρ, ἤξευρε ὅτι δὲν ἔχεις οὐδεμίαν δύναμιν ἐπὶ τῶν πράξεών μου. . . Ἡ θέλησίς μου εἶναι κτήμα, τὸ ὁποῖον οὐδεὶς θέλει μὲ ἀφαιρέσει. . . Ὅμνῶ ἐνταῦθα δημοσίως νὰ μὴν ἀναίρεσω ποτὲ τὸν ὄρκον μου. . . μῆτε νὰ ἐπιθυμήσω ποτὲ τούτο. . . Εἶμαι ἐτοιμὴ νὰ ὑπομείνω ὅλας τὰς βασάνους ὅσας ἡ κακουργία καί ἡ ἀπιστία δύναται νὰ ἐπινοήσῃ, καί θέλω ὑποταχθῆ μὲ ὑπόκλιτιν εἰς τὴν τύχην μου τὴν ὁποῖαν εἶμαι ἀτιμος, ἐάν προσπαθῶ ν' ἀποφύγω. Ἴδου ἡ ἀπόφασίς μου τὴν ὁποῖαν ἡ καρδία μου μοὶ ὑπηγόρευσε, καί ἡ γενναϊότητάς μου δὲν θέλει μὲ προδώσει. »

Ἄρα ὁ ἐτελείωσε τοὺς λόγους τούτους, ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν αἴθουσαν καί ἤκουσε τὸν Λεοπόλδον νὰ κτυπᾷ τὸν πόδα μακρῶς καί νὰ ἐκφωνῇ τρομερὰς ἀπειλάς.

ΚΕΦΑΛ. ΙΑ.

Ἡ Ἐθελβίνα ὀδηγουμένη ἀπὸ τὴν Ἀγάθην διήλθε πολλὰς στοάς, καί ἔφθασεν ἔμπροσθεν μεγάλης θύρας τὴν ὁποῖαν ἡ Ἀγάθη τῆς ἤνοιξε μὲ δυσκολίαν. Τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἦτο θλιβερόν καί μελαγχολικόν, ὡς καί ὅλον τὸ λοιπὸν φρούριον, καί πρὸ πολλῶν ἡμελημένων.

Ἴδου ἡ κατοικία σου, κυρία μου, εἶπεν ἡ Ἀγάθη μὲ τόνον ὀξύν, εἰς τὴν ὁποῖαν πρὸ ὀκτώ ἡ ἐννεα ἐτῶν δὲν ἐκατοίκησεν οὐδεὶς. Ἐάν θέλῃς, νὰ σοῦ ἀνάψω καί φωτίαν.

Ἡ νέα κόμησσα παρετήρησε μὲ ἀνήσυχον ὄμμα τὴν γυναικῆ ἐκείνην ἣτις ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν της ἐφαίνετο, ἀσπλαγχνος, καί ἀπὸ τὸν βάρβαρον τρόπον της εἰδείχεν

ὅτι εἶχε διεφθαρμένην καρδίαν. Ἡ εἶπε λοιπὸν ὅτι μόνον ἡσυχίας ἔχει χρεία, καί παρεκάλεσε νὰ τὴν ἀφήσῃ μόνην. »

Ἐάν τρομάξῃ ἡ κυρία μου, εἶπεν ἐκείνη, ἀπὸ τὸν κτύπον ὅστις ἀκούεται τὴν νύκτα ἐνταῦθα, δύναται βέβαια νὰ διέλθῃ τὰς διόδους καί τὰς στοάς τὰς εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς κλιμακῆς αἰτίνες φέρουν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ Λόρδοι. . . Ἐκεῖνος τότε θέλει παῦσει τὸν φόβον της, καί ἐπ' ἀληθείας τούτο εἶναι τὸ χρέος τοῦ συζύγου. . . Πρὸς δὲ τὰ πλάγια τοῦ δωματίου τούτου εἶναι ἡ κατοικία τοῦ συζύγου μου Ρυθμέρου. »

Ἄποσύρθητι, τὴν ἀπεκρίθη ἡ κόμησσα μὲ ὑπερηφάνειαν ἣτις τὴν ἐβίασε νὰ τῆ ὑπακούσῃ. »

Ἡ Ἀγάθη ἀνεχώρησε ψυθιρίζουσα, καί ἔκλεισε τὴν θύραν καλῶς.

Ἐχαιρε δὲ διὰ τὴν ἐξουσίαν τὴν ὁποῖαν τῆ εἶδεν ἡ ὑπερηφάνεια της ἐπὶ της Ἐθελβίνας, καί ἡ καρδία της ἀνίκανος εἶ τὸ νὰ συλλάβῃ ἀγαθὸν τι αἰσθημα ἐκυριεύετο ἀπὸ τὴν βάρβαρον ἠδονὴν τοῦ νὰ βασανίζῃ τὴν ὑπερήφανον Ἐθελβίναν. Θέλωμεν ἰδεῖ μετ' ὀλίγων ὅτι ἦτο φλύαρος, καί ἰκανὴ νὰ συλλάμβανῃ διάφορα σχέδια κακουργίας διὰ τὴν φυσικὴν τὴν κακίαν, καί νὰ τὰ ἀνατρέψῃ πάλιν διὰ τὴν κουφονομίαν της.

Ἡ Ἐθελβίνα, βλέπουσα βτὶ ἦτο πλέον εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ σκληροῦ Λεοπόλδου ἐστὲναξε πικρῶς ἐνθυμουμένη τὴ γλυκεῖαν ἀσφάλειαν τὴν ὁποῖαν ἀπήλασεν εἰς τὴν πατρὶν τῆς οἰκίαν ἀλλὰ φεῖ! ὁ εὐτυχὴς ἐκεῖνος καιρὸς δὲν ὑπῆρξεν πλέον, ἀλλὰ τὸν διεδέχθησαν ὕβρεις καί δυστυχία.

Εἰς τὰ ἐνδοτάτα τοῦ δωματίου της ἦτο κλινὴ τίς ἡ ὁποῖα καίτοι παλαιὰ ἐφαίνετο ἀκόμη πολῦτιμος, ἐπειδὴ ἐφαίνοντο ἀκόμη τὰ ἀργυρᾶ συρτίνα τὰ ὁποῖα ἦσαν τριγύρω εἰς τὰ ὑφ

άνθρωπος ούτος είναι τιμίας και ενσέρτου διαγωγής. Φρονοῦμεν ὅμως ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του δὲν θέλουν δυσαρσστηθῆ, ἐὰν ἀναφέρωμεν ὅτι δὲν τὸν θεωροῦμεν ἰκανὸν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ βουλευτικοῦ καθήκοντος τοῦ τοσοῦτον ἐξόχου καὶ ὑψηλοῦ, διατεινόμενοι ταυτόχρονα ὅτι ὀλίγην τιμὴν θέλει ἐπιφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν μας ἡ ἐκλογή βουλευτοῦ τιμίου καὶ ἀγαθοῦ μόνου, οἷός ἐστιν ὁ κύριος Σολομός, στερουμένου ὅμως τῶν λοιπῶν ἀναγκαίων ἀπαιτουμένων προσόντων, παιδείας δηλαδὴ, διοικητικῶν καὶ πολιτικῶν γνώσεων, ἰκανότητος, ἐμπειρίας καὶ πολιτικῆς θαρύτητος, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ τὴν γνωρίζη τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας μας, καὶ τὰ μέσα τῆς ἐξοικονόμησης αὐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν εἰς κατάστασιν νὰ ἐκθέτη καὶ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ καὶ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰς μὲν καὶ τὰ δὲ, νὰ κάμνη προτάσεις καὶ ἡ φωνὴ του νὰ εὐρίσκη τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ὑποστήριξιν καὶ πραγματοποίησιν τῶν ἡχῶ.

Δύναται τις μολοντοῦτο νὰ μᾶς εἴπη, ὅτι μεταξὺ τῶν κυρίων βουλευτῶν μας ὑπάρχουν πολλοὶ τοσοῦτον ἀπαιδεῦτοι καὶ ἀγροῖκοι ὥστε οὐδὲ τὴν ὑπογραφήν των νὰ γράψωσι γνωρίζουν. Τοῦτο εἶναι ἀλήθεια τὴν ὁποίαν συνομολογοῦμεν. Ἄλλ' ὑπὸ τίῳν, ἐρωτῶμεν, ἐξελέχθησαν οἱ τοιοῦτοι; Ἐναντιβῆται ὑπὸ συνεπαρχιωτῶν ὀλίγων ἢ οὐδὲν διαφερόντων ἀπὸ αὐτῶν, οὐχὶ ὅμως ὑπὸ ἐπαρχίας τῆς ὁποίας τὴν μεγαλητέραν μερίδα ἀποτελεῖ ἡ ἀξιόλογος τῆς Ἐρμούπολεως κοινωνία. Ἐρωτῶμεν προσέτι: Εἶναι ἄραγε δίκαιον ἐὰν ἄλλαι ἐπαρχίαι ἐξελέχθησαν ὑπὸ διαφόρους ἐπιβροῦς καὶ περιστάσεις τοιοῦτους ἀνίκανους βουλευτὰς, νὰ ὑποπέσῃ εἰς τὸ αὐτὸ σφάλμα καὶ ἡ ἰδική μας;

Νευρὸσπαστα τινὰ ὅμως τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν πνέοντος τὰ λοιπῶν, ὡς μετὰ θετικότητος πληροφορούμεθα, καὶ εὐρισκομένο υεὶς τὴν παραμονὴν τῆς πτώσεως του θέλουν σὰς παρακινήσει ἴσως, φίλοι συνεπαρχιωτῶν, νὰ παραδεχθῆτε τυφλῶς ὡς ὑποφύριον βουλευτὴν σας τὸν κύριον Μιχαὴλ Σολομός, καὶ νὰ δώσῃτε εἰς αὐτὸν τὰς ψήφους σας. Ἡμεῖς ὅμως ὡς εἰλικρινεῖς φίλοι καὶ τῆς πατρίδος καὶ ὑμῶν σὰς προτρέπομεν, ὅτι ἴσα ἴσα, διότι ὁ κύριος Σολομός παρουσιάζει μὲ τοῦτον τὸν ἀντισυνταγματικὸν τίτλον εἰς τὸ ἐκλογικὸν στάδιον ὡς ὑποψήφιός βουλευτῆς σας, ἀρκεῖται νὰ ἐπιπροσέτι, καὶ ἂν εἴη πάντα τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, διὰ νὰ δώσῃτε ἀφ' ἑνὸς τὸ καλὸν παράδειγμα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ σοβαρὸν μᾶθημα πρὸς τὸν κύριον ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆ τὸ πρόγγραμμά του ἐπεμβαίνων ἀντισυνταγματικῶς εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς, ἀλλ' ὅτι ὡς ὑπουργὸς συνταγματικῆς πολιτείας ὀφείλει ν' ἀφίγη κατὰ τοὺς θεμελιώδεις τοῦ κράτους

σμάτα τῆς κλίνης, ἂν καὶ διεφθαρμένα ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, καὶ οἱ χρῆσσοί, καὶ τὰ πορφυρᾶ χρώματα, τὰ ὁποῖα εἶχον χάσει τὴν πρώτην λαμπρότητα των. Τὰ ῥάκη λυπηρὰ λείψανα παλαιᾶς λαμπρότητος καὶ οἱ ἀργυροκέντητοι τύπτες οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀπὸ βαθύ πράσινον μεταξωτῶν τῆς Δαμασκῶ, ἐσυμφώνουν μὲ τὴν μελαγχολικὴν θλιβερότητα τοῦ δωματίου. Ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ἡ Ἀγάθη, ἐθεώρησεν ἡ Ἐθελβίνα τὴν φυλακὴν τῆς, καὶ ἀνοίξασα θύραν τινα εὐρηκεν ἐν ἄλλῳ μικροτέρῳ δωμάτιον τὸ ὁποῖον μόλις ἐφώτιζεν ἐν παράθυρον, κείμενον εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην. Τὸ δωμάτιον ἐκεῖνο ἀπετέλει μέρος στρογγύλου τινος πύργου, καὶ ἦτον ἐστρωμένον μὲ ἐπιπλά παλαιότατα καὶ ἐπειδὴ δὲν ἦρε τί περισσότερον εἰς ἐκεῖνο τὸ δωμάτιον, ἐκλείπει πάλιν τὴν θύραν.

Παρατήρησε δὲ μὲ χαρὰν τῆς ὅτι ἡ θύρα, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐμβαινον εἰς τὸ δωμάτιόν τῆς, ἐκλείπει ἐσωθεν ἀλλὰ μ' ὄλον ὅτι τὸ σурτάριον ἦτο σκωριασμένον, ἠδυνήθη ὅμως νὰ τὸ σύρη, ἢ ἐπλαγιάσειν ἐπειτα ἐπὶ τῆς κλίνης τῆς διὰ νὰ ἀναπαυθῆ ἐκ τοῦ κόπου τὸν ὁποῖον εἶχε δοκιμάσει τὴν τρομερὰν ἐκείνην ἡμέραν. Ὁ ὕπνος τῆς ὅμως ἐσυγχίσθη καὶ διεκόπη ἀπὸ φοικτὰ ὄνειράτα, καὶ ἐξύπνησεν αἰφνιδίως, φάνταζομένη ὅτι ἀκόμη ἐκρατεῖτο ἀπὸ τοὺς κακούργους ἐκείνους· ἀλλ' ἀφοῦ ἐπειτα τὴν ἐσῆρε πάλιν ὁ ὕπνος, ἐνόμιζεν ὅτι ἤκουε στεναγμούς οἱ ὁποῖοι ἐσύγγχον περισσότερον τὴν ἀνάπαυσίν τῆς. Ἡ Ἀγάθη, κτυπήσασα τὴν θύραν τῆς ἐμβῆκε καὶ τὴν ἠρώτησεν ἐντόνως ἂν ἐκοιμήθη καλῶς. Ἡ δὲ Ἐθελβίνα φοβουμένη νὰ ἀνοίξῃ ὀμιλίαν μὲ τὸ ἀναιδὲς ἐκεῖνο γύναιον, τῆ ἀπεκρίθη ὅτι ὁ ὕπνος τῆς ἦτο πολὺ ἥσυχος. Ἀλλὰ τοῦτο, ἐπρόσθεσεν ἡ ἐπιστάτρια, εἶναι πολὺ παρῆξον τὸ τελευταῖον ὑποκείμενον τὸ ὁποῖον κατοίκησεν εἰς

νόμους ἀνεπηρέαστους καὶ πάντῃ ἐλευθέρους τοὺς λαοὺς τῶν ἐπαρχιῶν, διὰ νὰ ἐκλέγσιν ὡς βουλευτὰς των ἐκείνους τοὺς ὁποίους ὑπολήπτονται, καὶ οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τῆς εὐημερίας των.

Ἄριθ. Πρωτ. 4.
Πρὸς τὸν Κύριον Κωνσταντῖνον Ῥάδον
Νομάρχην Κυκλάδων.

Ὁ ὑπογεγραμμένος ἔχει τὴν τιμὴν νὰ σὰς διακοινώσῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 πρᾶξιν τοῦ ὁποῖου προτίθεται Ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου. Ἐκ τῆς πράξεως ταύτης θέλετε παρατηρήσει, Κύριε, ὅτι τὸ Συμβούλιον οἰκοδομοῦν τὴν γνώμην αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὁμοφώνως ἐκφρασθέντων πόθων τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, δικαίως ἀπονέμει ὑμῖν τὸν φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης του, ἀνθ' ὧν ἐπράξατε καὶ ἐξακολουθεῖτε ἐτι νὰ πράττετε εἰρηνοποιὰ καλὰ εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην.

Εὐτυχῆς ἔσεται, Κύριε ἡ Ἐπαρχία αὕτη, καὶ ἰδίως ἡ Ἐρμούπολις, ἐὰν ὁ Σεβαστὸς ἡμῶν Ἀναξ εὐδοκῆσῃ νὰ θεωρῆ διὰ παντὸς πρόσφορον τὸν διορισμὸν σας ἐπὶ τοῦ Νομοῦ τοῦτου, καθὼς καὶ εὐχεται τοῦτο δλοψύχως καὶ μετὰ πολλοῦ πόθου ἐπικαλεῖται ἡ Ἐπαρχία αὕτη.

Ἐντοσούτω γινόμενος ἐρμηνεὺς τῶν φρονημάτων καὶ τῶν ἐρέσεων τοῦ Συμβουλίου, καὶ συγχαίρων ὑμᾶς διὰ τὰ ἐξοχα πλεονεκτήματά σας δι' ὧν ἐφέλκυσατε τὴν κοινὴν ἀγάπην καὶ σέβας τῶν κατοίκων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, δρᾶντω ἐπὶ τέλος τῆς εὐκαιρίας νὰ σὰς διαβεβαιώσω, Κύριε, τὸ πιστωμα τοῦ πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξειδικιασμένης ὑπολήψεώς μου. Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Σύρου
Α. Σαλάχας.

Ἄριθ. 10.
Συνεδρίασις Ε΄.
Τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Σύρου.

Ἐχον ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον 39 τοῦ περὶ ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων Νόμου.

Σκεπτόμενον, ὅτι καλῶς δύναται νὰ ἐκφράζηται εἰς πᾶσα, σύνδοον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν διοικητικῶν κλάδων τῆς ἐπαρχίας καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὰ τυχόν παρὰπνά του, οὕτως ἐρεῖται νὰ ἀπονεύμῃ καὶ τὸν δίκαιον φόρον τῆς εὐγνωμοσύνης του πρὸς τοὺς προϊσταμένους τῶν διοικητικῶν κλάδων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, ὁσάκις οὗτοι διὰ τῆς ἐμφρονος διαγωγῆς των δικαιοῦσι καὶ τὸν διορισμὸν των καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ λαοῦ.

Καὶ συναισθανόμενον ἐν ταυτῷ ὅτι ἡ ἐπαρχία Σύρου ὀφείλει νὰ δώσῃ πραγματικὰ δειγμάτα εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων, Κύριον Κωνσταντῖνον Ῥάδον, δι' ὅσα

ἐπεδαφίλευσεν εἰς αὐτὴν εἰρηνοποιὰ καλὰ, καὶ διὰ πολλῶν πρᾶσπαθειῶν καὶ ἀκαμάτου ζήλου κατεύνασε τὸν σάλον τῶν διαιρέσεων ἀναφωρομένων δυστυχῶς ἐν τῆς πάλης καὶ τοῦ συναγωνισμοῦ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν, διατηρῶν ἐξ ἴσου πρὸς πάντας ἀμίμητον ἀμεροληψίαν καὶ συμβιβαστικὸν τρόπον.

Ἀναγνωρίζει διὰ ταῦτα δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἀπονεύμῃ διὰ τῆς παρούσης πράξεώς του τὰς εἰλικρινεῖς εὐχαριστήσεις του πρὸς τὸν Νομάρχην Κυκλάδων, Κύριον Κωνσταντῖνον Ῥάδον, διὰ τὴν εὐτυχῆ καὶ καθ' ὅλα ἐνάρτεον πρὸς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν καὶ πολυμόχθων αὐτοῦ καθήκοντων, καὶ ἰδίως πρὸς τὴν Ἐρμούπολιν, τὴν πρωτεύουσαν πόλιν τοῦ τε ἐμπορίου καὶ τοῦ Νομοῦ τῶν Κυκλάδων, ἐνθα ἀπαιτεῖται τοιοῦτος συμβιβαστικὸς χαρακτήρ, ὁποῖον ἐξειδικιασμένως φέρει ὁ κύριος Κωνσταντῖνος Ῥάδος, κατάλληλον τῶντι ὡς πρὸς τὰ ἦθη καὶ τὸ φιλήσυχον καὶ φιλόνομον πνεῦμα τῶν κατοίκων, καὶ οἰκείον εἰς τὸ νὰ εὐπροσωπιζῆται δεόντως ἡ Ἐρμούπολις ἐνώπιον τῶν εὐνοουμένων Εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν μετὰ τῶν ὁποίων διὰ τοῦ ἐμπορίου συνδέεται.

Ἡ παρούσα πρᾶξις θέλει καθυποβληθῆ διὰ τῆς ἀνηκούσης ὁδοῦ ἐπιμελείας τοῦ Κυρίου προέδρου πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς θέλει κοινοποιηθῆ ἰδιαίτερος καὶ πρὸς τὸν Κ. Κωνσταντῖνον Ῥάδον, Νομάρχην Κυκλάδων.

Ἐξεδόθη τὴν δεκάτην ἐνάτην Δεκεμβρίου 1848 ἐν Σύρῳ.
Τὸ ἐπαρχιακὸν Συμβούλιον Σύρου.
Α. Σαλάχας Πρόεδρος. Α. Λαδόπουλος. Π. Πάλλης Μ. Σολωμός. Νικόλαος Γιαγιτζής. Ἰάκωβος Σαλάχας. Α. Δελασούδας. Νικόλαος Ζ. Βλαστός. Κ. Ν. Πάγκαλος. Ν. Μεταξᾶς.

Ὅτε κατὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κυρίου Ἰακώβου Ῥίξου ὡς πρέσβεός μας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατεκρίνομεν τὴν ἐκλογὴν ταύτην τῆς Κυβερνήσεως, εὐρέθησαν ἴσως τινὲς οἵτινες μᾶς ἐμέμφθησαν ὅτι εἴτε ἀπὸ πάθος κατὰ τοῦ κυρίου Ῥίξου κινούμενοι, εἴτε διὰ λόγον ἄλλον ὁποιοῦνδήποτε, εἶπομεν ὅτι εἶναι ἀνίκανος ὡς ἐκ τοῦ γήρατός του νὰ ἐκπληρώσῃ τοιοῦτον ἐξοχον καθήκον, καὶ ὅμως τὰ πράγματα ἀπέδειξαν καὶ ἀποδεικνύουν ὅτι εἴχομεν δίκαιον. Διότι ἀπὸ διαφόρους ἐμπορικὰς ἀλληλογραφίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως πληροφορούμεθα ὅτι, ἐνῶ αἱ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Ὀθωμανικαὶ ἀρχαὶ μεταχειρίζονται τοὺς ἐκεῖ ὑπάρχοντες Ἕλληνας ὡς Ἰουδαίους, καὶ ἐνῶ τὸ Ἑλληνικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ ναυτιλία καταπιέζονται, ὁ κύριος Ἰάκωβος Ῥίξος, θερμαινόμενος ἀκαταπαύστως εἰς τὰ ταυτούριον ὀλίγον φροντίζει περὶ τῶν

τὸ δωμάτιον τοῦτο, ἀπέθανεν ἐπὶ ταύτης τῆς κλίνης... Καὶ ἔκτοτε κἀνεὶς δὲν ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Ὁ σύζυγός μου ὅμως Ῥυθμέρος εἶχε προτιμήσει πρότινων ἐτῶν τὸ δωμάτιον τοῦτο ὡς εὐρυχωρότερον, ἀλλὰ δὲν κατοίκησε πολὺν καιρὸν. Μὰ τὸν Θεὸν δὲν θέλω λησμονῆσαι ποτὲ τὰς φωνὰς μὲ τὰς ὁποίας μὲ ἐξύπνισεν ὁ πονηρὸς, παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ τὸν ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸ φάντασμα τὸ ὁποῖον τὸν κατέπληττεν εἰς αὐτὸ τὸ ἴδιον δωμάτιον. Ποτὲ δὲν ἐτόλμησεν ἔκτοτε κἀνεὶς νὰ τὴν ἀνοίξῃ, καὶ θαυμάζω, κυρία μου, πῶς σὲ εὐρίσκω τόσον ἡσυχον... Βέβαια ἐὰν ἐθλεπες τί, δὲν ἤθελες εἶσθαι τόσον ἡσυχος... Ἀλλὰ, καθὼς τὸ εἶπα καὶ εἰς τὸν Ῥυθμέρον, ἡ φαντασία του ἴσως τὸν ἔκαμε νὰ ἴδῃ τὸν ἰπότην ὅστις ἐκλείσθη ἐδῶ, καὶ... Ἀλλὰ πῶς λησμονῶ... ὁ λόγος σὲ προσμένει νὰ προγευθῆτε καὶ ἐὰν θέλης, κυρία μου, νὰ σὲ ὀδηγήσω ἐγὼ, ἐπειδὴ μόνη δὲν δύνασαι νὰ ὑπάγῃς ἀποπλανηθεῖσα δύνασαι νὰ ἐκλάβῃς τὸ δωμάτιον τοῦ συζύγου μου ὡς τὸ τοῦ ἰδικοῦ σου.

« Σιώπησον, ἐφώνησεν ἡ κόμησσα, καὶ ἐξελεθε ἀπ' ἐδῶ· εἶπε τὸν κύριόν σου ὅτι δὲν θέλω ἀφῆσαι τὸ δωμάτιον τοῦτο, οὔτε θέλω νὰ τὸν ἴδω. »

« Δὲν τολμῶ ποτὲ νὰ τῷ φέρω τὴν ἀπόκρισιν ταύτην, κυρία μου, ἀπεκρίθη ἡ Ἀγάθη.

Ἡ Ἐθελβίνα ἐπέμεινε εἰς τὸ νὰ τὴν καταφρονῆ, καὶ τέλος ἡ ἐπιστάτρια ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ.

Μετὰ μίαν ὥραν ἀνέτη πάλιν φέρουσα ὀλίγα φαγητὰ καὶ ἐν κιβώτιον μὲ φορέματα τῆς Ἐθελβίνας.

Ἡ Ἐθελβίνα ἔφαγεν ὀλίγον, καὶ διήλθεν ὄλην τὴν ἡμέραν ἐπὶ μιᾶς καθέδρας πλησίον τοῦ παραθύρου, συλλογισμένη τὰς δυστυχίας τῆς. Ἐπρεπεν ὁ Λεοπόλδος νὰ προετοιμασθῆ καλῶς διὰ τὸν ἀθέμιτον σκοπὸν του, καὶ νὰ ἦτο πολὺ βέβαιος

ὅς περὶ τῆς ἐπιτυχίας του, ἐπειδὴ ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ μετὰ τοῦ δωματίου τῆς, καὶ νὰ λάβῃ τὰ φορέματά τῆς. Ἡ πρόβλεψις αὕτη τοῦ τυράννου τῆς ἠῤῥησε τὴν λύπην τῆς, καὶ μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ νυκτόνη.

Τὸ ἐσπέρας περὶ τὰς ἐννέα ὥρας ἠσθάνθη εἰς ὅλα τῆς τὰ μέλη ἀσυνείηστον βάρος καὶ νάρκωσις τῆς κατεβάρυνε τὰς αἰσθήσεις τῆς. Ἡ γέρθη λοιπὸν, νομίζουσα ὅτι τοῦτο ἦτον ἀποτέλεσμα τοῦ κόπου τῶν προλαβουσῶν ἡμερῶν. Ἀλλ' ἀφοῦ πάλιν ἐκάθισεν, ἠῤῥησεν ἡ νάρκωσις τῆς, καὶ μετ' ὀλίγον τὴν ἐκυρίευσεν νέα αἰτία φρίκης· διότι ἤκουσε τινα ἐξω ἀπὸ τὴν θύραν τῆς, καὶ ἐνῶ ἐμελλε νὰ ἐγερεθῆ νὰ κλεισθῆ ἐσωθεν, ἤνοιξεν ἡ θύρα, καὶ εἶδεν ἐμβσιόνοντα τὸν Λεοπόλδον μὲ ὄμματα σπινηροβολοῦντα καὶ μὲ διάπυρον πρόσωπον.

Ἐφρίξεν εἰς τοῦτο, καὶ ἀφοῦ ἐσύναξε τὰς δυνάμεις τῆς διὰ νὰ νικήσῃ τὴν ἀδυναμίαν τῆς, τὸν ἠρώτησε μὲ φωνὴν σοβαρὰν, πῶς ἐτόλμησε νὰ ἔλθῃ νὰ ταράξῃ τὴν ἡσυχίαν τῆς.

Ἡ εὐγένης καὶ θελκτικὴ ὠραιότης τῆς Ἐθελβίνας ἐφάνη ὅτι ἐκίνησε μίαν στιγμὴν τὸν ἄγριον Σαιντιβέρ, καὶ γονυπετήσας ἐμπροσθέν τῆς τὴν ἐπίασεν ἀπὸ τὴν χεῖρα, ἢ τῆ ἐφάνερωσεν ὅτι τίποτε δὲν ἠδύνατο νὰ καταπαύσῃ τὴν ὄρμην τοῦ ἐρωτῆτός του, ἐὰν δὲν ὑπέσχετο νὰ τὸν συζευχθῆ τὴν ἐπαύριον ἐμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου.

Ἐπρόφερε δὲ τοὺς λόγους τούτους ἐντόνως καὶ ἀγρίας, καὶ ἐσφιγγε τόσον δυνατὰ τὴν χεῖρα τῆς Ἐθελβίνας, ὥστε αὕτη ἐφώνησε, καὶ ἀπώλεσε τὴν χεῖρσιν ὄλων τῶν δυνάμεων τῆς.

Δυστυχῆς Ἐθελβίνα! Πόσον ὀλίγον ὑποπτεύεις τὰς βασάνους δσας ὁ σκληρὸς Λεοπόλδος σοι ἐτοιμάζει! Ἀπατηθεὶς εἰς τοὺς ἰδιοτελεῖς σκοπούς του, δὲν εἶχε πλέον ἄλλην καταφυγὴν διὰ νὰ τὴν ὑποτάξῃ εἰς τὰς θελήσεις του, εἰμὴ τὸ

Ελληνικών συμφερόντων, και ότι η αδρανειά του είναι απαράδειγμα...

Είθε η άσπρη φωνή μας να φθάση εις τα ότα της Α. Μ. του Σ. Βασιλέως μας...

Κατά τας εξ Αθηνών τελευταίας ειδήσεις το όπουργείον εκλονίζετο ως μη έχον την πλειονοψηφίαν εις την Βουλήν...

Είς το προτελευταίον φύλλον της ένταύθα εκδιδόμενης εφημερίδος ο Αϊόλος ανέγνωμεν άρθρον διαλαμβάνον τον πανηγυρικών του έν Εφέσσω Ελληνικού προξενικού πράκτορος κυρίου...

Ελευθέρως καθίσταται ο τύπος, όπότεν είτε δι άμοιβήν όποιανδήποτε, είτε προς χάριν έπαινεϊ περιτρίμματα των άγορών της Ελλάδος...

Ελευθέρως καθίσταται ο τύπος, όπότεν είτε δι άμοιβήν όποιανδήποτε, είτε προς χάριν έπαινεϊ περιτρίμματα των άγορών της Ελλάδος...

μισήτων μέσον ενός είδους δηλητηρίου το όποιον, άν και δέν άραιρη την ζωήν, έμποδίζει τουλάχιστον δι όλίγας ώρας την χρήση των αισθήσεων...

Ο κρότος άπειλητικής βροντής και το δρημητικόν φώς των άστραπών δέν έμποδίζουν τον Λεοπόλδον...

Αφίνει τότε ο άτιμος το λάφυρόν του, πίνει μίαν λαμπάδα, σύρει το ξίφος του, και τρέχει να διώξη τον αυθάδη έκείνον όστις έτόλμησε να παραξήτη την έκπέλεση των άλεμίων σκοπών του...

Εμβαίνει λοιπόν πάλιν, χωρίς να ίδη τι, και κλείει ένωθεν άλλ εις την στιγμήν καθ' ην έπλησίαζεν εις την Εθελβίαν...

Τότε ανοίγεται ένας από τους τοίχους του δωματίου και φαίνεται μέσα εις νέφος στρατιωτικός τις κρατών εις την χείρα ξίφος θαμμένον από αίμα...

την άλλοδαπή, και ιδίως έντη Τουρκία, όπου άπόλυτος ανάγκη είναι ώστε οι υπάλληλοι της Κυβερνήσεώς μας να έχωσιν εξιδιασμένην φρόνησιν, προσωπικήν βαρύτητα και διαφόρους γνώσεις και ικανότητα...

Ο Γερουσιαστής και δήμαρχός μας κύριος Ν Πρασσαλάκης έφθασεν ένταύθα πρό ήμερών και ανέλαβε τα καθήκοντά του.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ο Λουδοβίκος Ναπολέων εξέλέγη πρόεδρος της Γαλλικής δημοκρατίας δια μεγίστης πλειονοψηφίας του έθνους και άνευ σημαντικών ταραχών...

Εκ του φαινομένου τούτου άποδεικνύεται έναργέστατα ότι τα πέντε έκτα σχεδόν του Γαλλικού έθνους, προτιμώσι την μοναρχίαν της δημοκρατίας, και έντεύθεν εικάζεται ότι το κράτος τούτο θέλει κυβερνηθή πάλιν μετ' όλίγον μοναρχικώς...

Είς την Αυστρίαν φαίνεται ότι επανήλθεν η ήσυχία, αλλά τα πνεύματα έξσκολούθου να ήναι τεταραγμένα, μ' όλας τας άκαταπαύστως εκδιδόμενας προκηρύξεις και ύποσχέσεις του νέου αυτοκράτορος και των ύπουργών του...

Αί της Αυστρίας εφημερίδες αναγγέλλου άκαταπαύστως νίκας του Αυστριακού στρατού κατά των Ούγγρων, και όμοιος ή διάτα ταύτων προσέκρυξεν ότι δέν άναγνωρίζει ως νόμιμον βασιλέα της Ούγγαρίας τον Αυτοκράτορα Φραγκίσκον Ιωσήφ, διότι ο Φερδινάνδος παραιτηθείς του θρόνου δέν εξήτησε την του Ούγγρικού έθνους συγκατάθεσιν...

Ο Πάπας έξακολουθεί να διαμένη έν Γαέτα, όπου τον επισκέπτονται άκαταπαύστως Βασιλείς, Πρίγκιπες, Δούκες και Υπουργοί.

Λόγος έκφωνηθείς υπό του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας Λουδοβίκου Ναπολέοντος μετά την όρκοδοσίαν του.

Το φάσμα διατάττει τον Λεοπόλδον να φύγη, και ρίπτον επ' αυτού βλέμματα μανιώδη, προσφέρει με τρομεράν φωνήν τούτους τους λόγους:

Στάσου, τέρας... δέν σ' έφθασε το αίμα μου...; Θέλεις να θυσιάσης και την άθώαν άρετήν...; Στάσου και τρέμε...! Η ώρα της θείας εκδικήσεως δέν είναι μακράν... Ο ύπερασπιστής της άβυσσότητος επαγρυπνεί επ' αυτής, και η δύναμις σου είναι μηδέν... Μακράν από τους όρθοκλήμους μου...

Είς τούτους τους λόγους το φάσμα δεικνύει την θύραν εις τον Λεοπόλδον, σύρονται οι μοχλοί, η βαρεία θύρα ανοίγεται μόνη της, και ο άτιμος ύπακούει ώχρικών εις τας φρικτάς έκείνας διαταγάς...

Την λάμπην έκείνην διεδέχθη έπειτα τρομερόν σκότος, την δέ βροντήν του κεραυνού, τεραστία σιωπή, και ήκούοντο καθαρώς τα βίαια βήματα του Λεοπόλδου όστις έφρευγε διά των μακρών στοών...

Η κεφαλή της νέας κομήτορος κατεβαρόνη, η έξηγητημένη φύσις νικάται, τα όμματα της Εθελβίνας κλείονται, και ο ύπνος κυριεύει τας αισθήσεις της... Αλλ' ο ύπνος ούτος δέν ήτον απ έκείνον όστις άναπαύει την ψυχήν, και καθησυχάζει το σώμα...

Πρός δέ το έξημέρωμα ήγήθη από τον σκληρόν έκείνον ύπνον, άλλ' η κεφαλή της ήτο τεταραγμένη εκ του γαρχω-

« Αί ψήφοι του έθνους και ο όρκος τον όποιον πρό όλίγου έδосα διατάσσου την μέλλουσαν διαγωγήν μου. Το καθήκον μου είναι έγκεχαραγμένον θέλω το έκπληρώσει ως τίμιος άνθρωπος.

Θέλω θεωρήσει ως έθρούς της πατρίδος όλους όσοι ήθελον άποπειραθή να μεταβάλωσι δι άνόμων μέσων το υπό όλοκληρου της Γαλλίας άποφασισθέν (εϋγε, κάλλιστα).

Μεταξύ ύμών και έμου άντιπρόσωποι πολίται δέν δύνανται να ύπάρξωσιν άληθείς άσυμφωνίαι, διότι η θέλησις και αι έπιθυμία μας είναι αι αύται.

Θέλω, ως και ήμεεις θέλετε, να στηρίξω την κοινωνίαν επί των βάσεων της, να έξασφαλίσω τας δημοκρατικάς θεσμοθεσίας, και να εύρω όλα τα μέσα τα κατάλληλα εις το να άπολλάξωσιν από τα δεινά τον γενναίον τούτον και νοήμονα λαόν, τον πρό μικρού δόσαντά μοι δείγμα τοςούτον λαμπρόν της έμπιστοσύνης του.

Η την όποιαν έλαβον πλειονοψηφία όχι μόνον μοι έμπνέει εύγνωμοσύνην, αλλά προσέτι θέλει χορηγήθει εις την νέαν Κυβέρνησιν την ήθικην έκείνην ίσχυν, άνευ της όποιας δέν δύναται να ύπαρξη έξουσία.

Διά της ειρήνης και της τάξεως δύναται να έξαναστήθι το πόπος μας, να θεραπεύση τας πληγάς του, να επαναφέρη εις την ευθείαν οδόν τους άποπλανημένους, και να κατευάσθι τα πάθη.

Υπό του πνεύματος τούτου της συμφιλώσεως έμφυχούμενος προσεκάλεσα περί έμέ τίμους άνδρας, ικανούς και άρρωπιωμένους εις τον τόπον, βέβαιος ών ότι και με όλην την διαφοράν της πολιτικής καταγωγής των θέλουσιν συμφωνήσει μετ' ύμών ως προς την έφαρμογήν του Συντάγματος, την τελειοποίησιν των νόμων και την δόξαν της Δημοκρατίας.

Αναδεχομένη τας ύποθέσεις, η νέα διεύθυνσις όφειλει να εύχαριστήσθι την προλαβούσαν διά τας όποιας κατέβαλε προσπαθείας διά να μεταβιάσθι άμόλυγον την έξουσίαν και διατήρησιν της τάξεως.

Η διαγωγή του αξιοτίμου Στρατηγού Καβαίνακ ύπήρξεν αξία της ειλικρινείας του χαρακτήρος του και του αισθήματος του καθήκοντος, όπερ είναι το πρώτιστον προσόν του άρχηγού κράτους τινος.

Πολίται άντιπρόσωποι! όσειλούμεν να έκπληρώσωμεν μέγιστον καθήκον, να καθιδρύσωμεν δηλαδὴ δημοκρατίαν ύπέρ του συμφερόντος πάντων, και κυβέρνησιν δικαίαν, σταθεράν, έμφυχουμένην από τον ειλικρινή έρωτα της προόδου, και χωρίς να ήναι άντιδραστική ή ιδανική. Είμεθα οι του τόπου άνθρωποι και ούχι άνθρωποι ενός κόμματος με την βοήθειαν δέ του Υψίστου θέλομεν πράξει τουλάχιστον το καλόν, εάν δέν δυνήθωμεν να πράξωμεν μεγάλα πράγματα.

Είς δέ το πνεύμα της μυρίοι λυπηροί στοχασμοί άνέβαινον, και έκζητει να ένθυμηθῃ λεπτομερώς τα συμβάντα της παρελθούσης νυκτός... Αλλ' η μνήμη της την έλάτθανε, και ένθυμείτο μόνον ότι έσώθη από την τρομεράν εμφάνειαν ενός φάσματος, το δέ έπίλοιπον ήθελε, τῆσαν ή απατηλού δεινύρου άποτελεσμα, εάν δέν έμαρτύρου την ύπαρξιν του αι πληγωμένα χείρες και βραχιόνες της...

Κατώρθωσεν όμως συρομένη να φθάση το πλήρες ύδατος ποτήριον το όποιον καθ' εύτυχίαν είχον άφήσει έκεί... Επαυσε λοιπόν ούτω την φλόγα της, και άπεκοιμήθη ήσυχώτερον αλλά τούτο διήρκεσεν όλίγον, και έξύπνησε πάλιν, διότι ο άνεμος βοών εις τας μακράς στοάς την εκάμε να έξυπάξεται καθ' εκάστην στιγμήν και να προσμένη νέους τρόμους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

Ας άφήσωμεν όλίγον την Εθελβίαν κυριευομένην υπό ζωηροτάτης και βασίμου άνησυχίας, και άς ακολουθήσωμεν τον Άλφρέδον τον όποιον πρό πολλού παρητήσαμεν.

Ούτος, προσκολληθείς εις τον βασιλέα Έδουάρδον ως εις των ευγενών του, κατέστη αξίος των επάίων του, και διά πολλών άνδραγαθημάτων έστερέωσε την ύποληψίν του διότι εις τον σφατόν όμίλουν περί του νέου Μοντερεβίλ, ως περι νέου ήρωος... Κυριευμένος δέ πάντοτε από τον έρωτα ήνδραγάθαι, έλπίζων ότι αι άνδραγαθίαι του θέλουσιν είσθαι λατρεία αξία της Εθελβίνας... Ολίγας ειδήσεις έλάμβανεν από το

Συνέχεια. Ίδε τὸ προλαβὸν φύλλον.

Κατάλογος τῶν διὰ τὸ ἔτος 1849 ὑποψηφίων ἐνόρκου τῆς Ἐπαρχίας Θήρας.

- 1 Μιχαὴλ Γίλης 2 Λουΐγης Ἰερ. Συρίγος 3 Ἰωάννης Α. Ἄλθης 4 Λουκῆς Σπάρταλης 5 Πέτρος Ν. Μ. Ἄλθης 6 Πέτρος Ν. Ἄλθης 7 Ἰωάννης Ν. Δελένδας 8 Λάζαρος Δελένδας 9 Ἄντ. Δ. Δελένδας 10 Ἰουλ. Ν. Δελένδας 11 Ἄντ. Β. Μανολῆς 12 Ἰωσήφ Ι Δελένδας 13 Νικολ. Α. Συρίγος 14 Ἄγγελος Γ. Σιγάλας 15 Γάσπαρος Α. Ἄλθης 16 Τζώρτζης Συρῶτος 17 Ἰάκωβος Ἀβάζος 18 Παναγιώτης Βαρβαρίγος 19 Λάζαρος Ν. Συρίγος 20 Κωνστ. Καζῆς 21 Πέτρος Α. Ἄλθης 22 Γεώργιος Ν. Ζάννης 23 Ἰω. Ν. Τσ. Δελενῶδας 24 Χ. Γεώργ. Σιγάλας 25 Μάρκος Μπερέζης 26 Μαρίνος Β. Συρῶτος 27 Ἰωάννης Καβαλάρης 28 Συγοῦρας Δ. Σαρῆς 29 Ἰωσήφ Δεικιγάλας 30 Μαρίνος Ἀλαφούζος 31 Ἄντ. Ν. Συρίγος 32 Πέτρος Ρουμπέν 33 Ἄντ. Γ. Ζάνος 34 Ἰουλ. Μ. Λαγκαδάς 35 Νικόλαος Τσ. Δελένδας 36 Χριστόδουλος Γ. Δακαρόνης 37 Πέτρος Ν. Συρίγος 38 Διαμυντῆς Ζάννης 39 Ἄντ. Μ. Συρῶτας 40 Μάρκος Μ. Λαγκαδάς 41 Πέτρος Μ. Πλατῆς 42 Ἀναγνώστης Συρίγος 43 Ἄντ. Ε. Βαρβαρίγος 44 Εμμ. Δαρῆγος 45 Μάρκος Βαλλιάνος 46 Ἰουλ. Δ. Δελένδας 47 Γάσπαρης Ι. Δελένδας 48 Ἄντ. Ι. Δελένδας 49 Νικόλ. Γ. Ἰγγλέσης 50 Ἰουλ. Γ. Συρίγος 51 Νικόλ. Α. Ν. Συρίγος 52 Νικολ. Κοκκαλάκης 53 Ἄγγελος Ν. Σιγάλας 54 Φεδερίκος Δελένδας 55 Λουκῆς Μαθῆς 56 Δημ. Χρ. Νομικός 57 Χ. Ἀναγν. Λέκας 58 Νικόλ. Μοσχόχειλος 59 Δομένικος Γ. Σαρῆς 60 Νικόλ. Ι. Δελένδας 61 Ἰούλ. Α. Ἄλθης 62 Νικόλ. Ι. Φουμέλης 63 Γεώργιος Πίντος 64 Μιχ. Ζάννης 65 Γεώργ. Φιλοπατρίδης 66 Α. Βαζέγγιος 67 Φ. Βαζέγγιος 68 Γ. Α. Βαζέγγιος 69 Βασίλειος Λουμπάρδος 70 Γεώργιος Α. Μαθῆς 71 Μιχ. Μ. Συρῶτος 72 Σπύρος Μ. Ζάννης 73 Φραγκίσκος Σανούδος 74 Νικολ. Λιγνός 75 Ἰάκωβος Γ. Συρῶτος 76 Γεωρ. Δ. Βαλλιάνος 77 Μιχ. Β. Σιρῶτος 78 Δημήτ. Κανακάρης 79 Ἰω. Γ. Μπάμπης 80 Νικόλ. Ἀνκλῆς 81 Παναγῆς Μαρκεζίνης 82 Ἀθανάσιος Γαβαλάς 83 Ἰω. Δ. Συρίγος 84 Σπύρος Ποταμήσιος 85 Θωμᾶς Μαρκεζίνης 86 Νικόλ. Μ. Γαβαλάς 87 Ἰω. Κ. Νοϊτάκης 88 Γεώργ. Δαναζῆς 89 Ἰω. Α. Γαβαλάς 90 Ἄντ. Βενετζάνος 91 Γεώργ. Βαρβαρίγος 92 Ἄντ. Ν. Σιγάλας 93 Κωνστ. Βεντέρης 94 Ἰω. Ἀλαφούζος 95 Ἄντ. Ἰω. Γιαννακῆς 96 Γεώρ. Βενετζάνος 97 Γρηγ. Βαλλιάνος 98 Νικολ. Μαθῆς 99 Μιχ. Ἰω. Λαγκαδάς 100 Μάρκος Ν. Γαβαλάς 101 Μιχαὴλ Μ. Γαβαλάς 102 Ματθαῖος Συρίγος 103 Ἄντ. Χ. Π. Ζάννος 104 Κωνστ. Λαγκαδάς 105 Μιχ. Ι. Σιρῶτος 106 Βιτώριος Γ. Ἀκυλάς 107 Ἄντ.

- Γ. Λαγκαδάς 108 Ἰουλ. Ἄντ. Λαγκαδάς 109 Ἰουλ. Δεναζῆς 110 Πέτρος Μαρμαρᾶς 111 Δημ. Κ. Βεντέρης 112 Λουκῆς Μ. Σαλιβέρης 113 Νικόλ. Η. Μ. Δαρζέντας 114 Ἰω. Ζ. Καρμολέγης 115 Κωστ. Φούστερης 116 Πέτρος Πελέκης 117 Μανόλιος Γαβαλάς 118 Πέτρος Ἀλαφούζος 119 Μάρκος Καρμολέγης Καλοπῆ 120 Πέτρος Σεγρέδος 121 Ἰω. Γιάννακας 122 Κωνστ. Σ. Ἀναπλιώτης 123 Μαρίνος Καλορίζκος 124 Ἰάκωβος Μαῖνας 125 Φλόριος Α. Γαβαλάς 126 Δημ. Ν. Γαβαλάς 127 Βασίλειος Μ. Γαβαλάς 128 Μάρκος Μανόπολις 129 Νικ. Γ. Λαγκαδάς 130 Ἀντώνιος Μαθῆς 131 Βασ. Βαρβαρίγος 132 Ἄντ. Δακωρίωνας 133 Μιχ. Γ. Σιγάλας 134 Ζώρτζης Γ. Σιγάλας 135 Χ. Ἀγγ. Λαγκαδάς 136 Ζάννης Δεναζῆς 237 Ἀγγ. Ν. Ἀγγέλου 138 Ἀγγελέτος Μαυρομάτης 139 Δημ. Γ. Φουστέρης 140 Μακάριος Μητροπίτας 141 Δ. Κόντογλου 142 Ἰω. Μπαίλας 143 Ἄντ. Χ. Νομικός 144 Γεώργ. Ι. Μουζάνης 145 Δημ. Καλάβριος 146 Ἄντ. Συρίγος 147 Δημ. Βαλαμάκης 148 Ἄντ. Ρενιέρης 149 Χ. Γεώργ. Μπουνῆς 150 Μιχ. Α. Λαγκαδάς 151 Ματθ. Μ. Συρίγος 152 Τζάνης Σιγάλας 153 Ἄντ. Μπαζιῆς 154 Γεράσιμος Γρ. Βαλλιάνος 155 Ἄντ. Σκουλάκης 156 Γεώρ. Ἀλεφραγκῆς 157 Γεώργ. Μ. Ζαχύρης 158 Δημ. Ι. Κωβαῖος 159 Νικήτας Π. Βλαβιανός 160 Γεώργ. Σ. Νομικός 161 Γεώργ. Ι. Πάσιος 162 Νικήτας Μ. Κωβαῖος 163 Νικολ. Π. Γιαννακόπουλος 164 Γεώρ. Π. Βλαβιανός 165 Νικήτας Κορωνέλος 166 Ἄντ. Ι. Βενιάρης 167 Δημ. Μ. Γαβρῆς 168 Ἄντ. Π. Κωβαῖος 169 Ἀναγ. Ι. Κωβαῖος 170 Νικολ. Π. Κωβαῖος 171 Γεώρ. Πάταρης 172 Ἐμμανουὴλ Ἰωαννίδης 173 Ἐμμ. Αρκουλῆς 174 Ἄντ. Κορτέτης 175 Λορεντζιάδης 176 Σπύρος Α. Βαλλέτας 177 Δημ. Ι. Κορτέτης 178 Ματθ. Λορεντζιάδης 179 Σταμ. Π. Σταματίου 180 Νικολ. Θεοδώρου 181 Γεώρ. Βλασόπουλος 182 Ἰωάννης Οἰκονομίδης 183 Νικόλ. Ἀλακάτης 184 Νικόλ. Παπ. Στέρος 185 Δημ. Σ. Σταυράκης 186 Ἀλέξ. Κυπριώτης 187 Ἰωάννης Α. Καλουδάς 188 Ἰω. Γ. Καλληδάς 189 Νικολ. Μ. Γαβαλάς 190 Ρουσέτος Χάλαρης 191 Ἀναγνώστης Χάλαρης 192 Ἀναγνώστης Σίμος 193 Λουκῆς Παράβαλος 194 Σπύρος Βελούδος 195 Ἄντ. Μπαλόπατος

Ἐν Θήρᾳ τὴν 15 Μαρτίου 1848

Ὁ Ἐπαρχος Θήρας Ν. Ι. Μπουτούρης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐρμούπολις τῆ 26 9θρίου 1848.

Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων

Κωνστ. Ράδος.

Κατάλογος τῶν ἐχόντων προσόντα ἐνόρκου δημοτῶν τῆς ἐπαρχίας Ἄνδρου.

- 1 Μ. Π. Καίρης 2 Πέτρος Μ. Καίρης 3 Δ. Μ. Καίρης (ὄργανος) 4 Μ. Γ. Καίρης 5 Λεωνάρδος Ν. Καίρης 6 Ν. Λεων. Καμπάνης 7 Γάσπαρης Φ. Δελλαγραμμάτικας 8 Γάσπαρης Γεωρ. Καίρης 9 Λεωνάρδος Ν. Σπυρίδων 10 Νικόλαος Μ. Κωστάκης 11 Θεόδωρος Ν. Καίρης 12 Γάσπαρης Ν. Μπίστης 13 Νικόλαος Λεω. Κωστάκης 14 Ἰωάννης Αλ. Νέρης 12 Ν. Π. Καίρης 16 Λεωνίδας Σταμ. Μπίστης 17 Ἀντώνιος Κουτόσταυλος 18 Πέτρος Παλασιόλογος 19 Δ. Ν. Νέγρης 20 Μιχ. Ν. Καμπανάκης 21 Μιχ. Στ. Μπίστης 22 Ν. Μ. Καίρης 23 Στ. Α. Μπίστης 24 Ν. Μ. Μπίστης 25 Ἀντώνιος Στ. Κωστάκης 26 Ν. Γ. Καμπάνης 27 Πέτρος Δ. Καμπάνης 28 Ζαννῆς Δ. Καμπάνης 29 Ν. Μ. Ἀθανάσιος 30 Ἀντώνιος Μπιρῆκος 31 Ἰωάννης Γ. Κωστάκης 32 Δημήτριος Πιάγκος 33 Δημ. Στ. Μπίστης 34 Ζ. Π. Καμπάνης 35 Ἄντ. Γ. Καρασινακῆς 36 Ν. Λεω. Γουλαεδρῆς 37 Γεώργιος Οἰκονομίδης 38 Φίλιππος Ῥάλλιας 39 Γεώργιος Λεω. Μπίστης 40 Κωνστ. Μπιρῆκος 41 Νικόλ. Γούναρης 42 Δημήτριος Πασχάλης 43 Νικόλ. Ματ. Γουλαεδρῆς 44 Ζαννῆς Α. Δαπόντες 45 Μιχ. Ι. Κυριακός 46 Ἀντώνιος Καίρης 47 Ἀντώνιος Καμπάνης 48 Ζ. Α. Καμπάνης 49 Ν. Μ. Καμπάνης 50 Δ. Καίρης 51 Μ. Κρισίγγιος 52 Ν. Ι. Δαπόντης 53 Γεώργιος Η. Καμπάνης 54 Εὐστάθιος Καμπάνης 56 Πέτρος Δαπόντης 56 Ἰωάννης Οἰκονομίδης 57 Α. Μ. Καμπάνης 58 Μιχ. Ν. Καμπάνης 59 Ἀντώνιος Δελλαγραμμάτικας 60 Πέτρος Καίρης 61 Μιχ. Ν. Καίρης 62 Ἰωάννης Καμπανάκης 63 Δ. Γ. Δελλαγραμμάτικας 64 Πέτρος Ι. Δαπόντες 65 Θεόδωρος Π. Καίρης 66 Ν. Π. Καίρης 67 Μιχ. Καμπανάκης 68 Μιχαὴλ Μπίστης 69 Ἰωάννης Ν. Δελλαγραμμάτικας 70 Γεώργιος Ν. Καίρης 71 Σταματέλος Δελλαγραμμάτικας 72 Νικόλαος Πενέτης 73 Ἰωάννης Ν. Σκόρδος 74 Δ. Ι. Καμπούρης 75 Μιχαὴλ Βαβάκης 76 Ἰω. Παπ. Γ. Λεράκης 77 Ν. Ι. Μπασταρδῆς 78 Ἰω. Πα. Α. Μαυρογιώργης 79 Ἰωάννης Μπέρης 80 Δ. Ν. Δελλαγραμμάτικας 81 Δ. Γιαννούλα 82 Ἀναγνώστης Οἰκονομίου 83 Η. Κλονάρης 84 Ἰωάννης Μούσης 85 Δ. Τζύπης 86 Ἰωάννης Τζύπης 87 Ν. Μούσης 88 Ν. Πετρεῆς 89 Ἀναγνώστης Διανουλιδῆς 90 Δ. Γιαννούλας 91 Δ. Α. Μώρου 92 Α. Χαλᾶς 93 Δ. Οἰκ. Χαλᾶς 94 Ἀναγνώστης Π. Α. Χαλᾶς 95 Ἀθανάσιος Μπαρπούσης 96 Λούκας Μώρος 97 Ν. Λέκωσις 98 Ἰω. Μπόθος 99 Ν. Φ. Μαμάης 100 Ἰω. Α. Μώρου 101 Β. Ζούρας 102 Κ. Δ. Κωνσταντῆς

Ἐν Ἐρμούπολει τῆ 26 9θρίου 1848.

Ὁ Νομάρχης τῶν Κυκλάδων Κωνστ. Ράδος.

Ἀβούρν' ἀλλ' ἔλοι τῶ ἐμήνου ὅτι ἡ θετὴ μήτηρ του πλησιάζει εἰς τὸν θάνατον.

Ἐπειδὴ δὲ εἶχε γίνει ἀναχωρῆ, ἀπεράτισε νὰ ὠφρηθῆ ἐκ τῆς εὐκαιρίας ταύτης, καὶ ζήτησας ἀδειαν ὑπῆγε νὰ λάβῃ τὴν εὐχὴν τῆς ἀποθησκούσης εὐεργετιδῆς του, τῆς εὐγενοῦς χήρας τοῦ Γοδφρέδου.

Ἐφθασε λοιπὸν πρὸς τὸ ἔσπερας εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ Βεστμορελάνδ, ὅπου ἀφῆσας τὸ πλοῖον του, ἐχώθη εἰς τὸ δάσος τοῦ Ἀβούρν. Ἄλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς του, ὅποτε τῶ ἐφάνη ὅτι παρετήρησεν εἰς τὸ βαθὺ σκότος, τὸ ὅποιον μόλις διεπέρων μακραὶ ἀστραπαὶ, τὴν τόσον ποθητὴν μορφήν τῆς Ἐθελβίνας! ἦτο δὲ μετ' αὐτῆς ἀνθρωπὸς τις τὸν ὅποιον διὰ τὴν μακρινὴν ζηλοτυπίαν του, ἐξέλαβεν ὡς τὸν Λεοπόλδον, καὶ πάραυτα ἡ καρδιά τοῦ ἤρχισε νὰ βασανίζετα ἀπὸ ζηλοτυπίαν. — Βλέπων πρὸς τούτους ὅτι ὁ Σαιντιβέρ ἐκράτει τὰς χεῖρας τῆς νέας κομήτιος, ἐστοχάζετο ὅτι τὸν ἐξήλειψε πλέον ἀπὸ τὴν μνήμην τῆς Ἐθελβίνας, καὶ ἐκ τούτου ἐσυμπέρανε μάλιστα τολμηρῶς ὅτι εἶχε συμφωνήσει μετὸν Λεοπόλδον νὰ εὐρεθῶσιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο.

Ἐπλησίασε λοιπὸν μακρινῶς, ἀλλ' αἱ πολλαπλασιαζόμεναι ἀστραπαὶ τῆς θροντῆς τὸν ἐμπόδιζαν ἀπὸ τὸ ν' ἀκούσῃ τὴν ἐμψυχωμένην ὁμιλίαν τοῦ Λεοπόλδου καὶ τῆς Ἐθελβίνας. Ὅτε δὲ πρὸς ὀλίγον ὁ οὐρανὸς ἠσύχασε, προσέβαλον εἰς τὴν ἀκοήν του οἱ ἐφεξῆς λόγοι:

Ἄφρονε, ἀφρονε νὰ ὑπάγω εἰς τὴν μητέρα μου, τὴν ὅποιαν ἡ ἀπουσία μου ἔκαμεν ἐξάπαντος νὰ τρομάξῃ. Ὅρκισθητινὰ μὲ ἀφοήσης ἐλευθέραν μέχρι τῆς θλιβεραῖς στιγμῆς, καθ' ἣν θέλω στε-

ρηθῆ τὸ μόνον ὑποστήριγμα μου, καὶ θέλω στέρεξαι εἰς ὅ,τι παρ' ἐμοῦ ἀπαίτεῖς.

Ὁ Ἀλφρέδος ἐπειδὴ ἦτο τεταραγμένος, δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐννοήσῃ τὸ ἀληθὲς νόημα τῆς ὑποσχέσεως ἐκείνης, ἔχωρῆς νὰ προσμεῖνῃ τὴν ἀπόκρισιν τοῦ Λεοπόλδου, ὄρμησε κατ' αὐτοῦ, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν Ἐθελβίναν ἀπὸ τὸ νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν δυστυχίαν τῆς ζωῆς τῆς. Ἐπολέμησαν λοιπὸν, καὶ ἡ τύχη ἦτις ἐστάθη ἐναντία διὰ τὸν Ἀλφρέδον, ἐβοήθησεν τὸν Λεοπόλδον νὰ ἐνωθῆ μετὸς ἀνθρώπους του ὁ δὲ Ἀλφρέδος τὸν ἄρρησε, καὶ ἐφθασεν ἐγκαίρως πρὸς τὸν φρουριόν.

Ἄλλὰ δὲν ἦτο πλέον διωρισμένος δι' αὐτὸν τὸ ἀντικείμενον τοῦ θερμότητος ἔρωτός του.

Ἡ Ἐθελβίνα λοιπὸν, ἔλεγεν, ἐλησμόνησε τὸν Ἀλφρέδον τῆς! Ὁ πλούσιος καὶ δυνατὸς Σαιντιβέρ εἶναι ὁ ἀντίζηλός μου. . . Ἄς ἀναχωρήσω ἀπὸ τὴν μιστῆν ταύτην γῆν. . . Ἄς ζήτησω θάνατον μυριάκις γλυκύτερον παρὰ τὴν αἰσχύνην τοῦ νὰ ἦμαι μάρτυς τῆς εὐτυχίας τοῦ Λεοπόλδου.

Αἱ μακρινῶς αὐτὰ παραρροαὶ τὸν ἔκαμαν νὰ λησμονήσῃ τὸν σκοπὸν τοῦ ταξιδίου του, καὶ ἀποφασίσας νὰ ἀναχωρήσῃ, ὑπῆγεν εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ Βεστμορελάνδ, ὅπου εἶχεν ἀφῆσει τὸ πλοῖον του, καὶ ἐφθασεν εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπληκτισμένος καὶ μετ' ἀπόφασιν νὰ ζήτησῃ τὸν θάνατον. Ἄλλ' ὁ θάνατος, ὅστις εἶναι ἡ μόνη καταφυγὴ τῶν δυστυχῶν, τοῦ ἠρνήθη τὴν ὠφέλιμον βοήθειάν του, ἔμ' ἔλον ὅτι τὸν ἐζήτησεν εἰς πολλὰς αἱματώδεις μάχας, τὸν ἀπέφυγε, μετ' ὀλίγον δὲ ἀπώλεσε πᾶσαν ἐλπίδα νὰ τὸν εὕρῃ εἰς τὰς φάλαγγας τῶν ἐχθρῶν, ἐπειδὴ ἐκλείσθη ἡ εἰρήνη.

Ἐλαβε δὲ καὶ γράμματα παρὰ τῆς ἀδελφῆς του, τὰ

ὅποια ἀνοίξας μετ' σπουδῆν, ἀνέγνωσε τρέμων, εἰς τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἄκραν, εἶχε γράψῃ ἢ διαβληθεῖσα φίλην του τοὺς τρυφεροὺς τούτους λόγους.

Φρόντιζε περὶ τῆς ζωῆς σου, καὶ εἰς τὴν ζῆσιν τῆς μάχης, ἐνθυμοῦ ὅτι ἡ εὐτυχία τῆς Ἐθελβίνας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ὑπαρξίν σου.

Ἀνέγνωσε πολλάκις τὴν ἐπιστολήν, καὶ τοὺς τρυφεροὺς ἐκεῖνους στίχους, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμούς του.

Ἡὼς, ἐστοχάζετο καθ' ἑαυτὸν, ἡ εὐγενῆς, ἡ ἐλευθέρᾳ Ἐθελβίνα ἠθελεν εἶσθαι τόσον χαμερπῆς, ὥστε νὰ ὑποκρίνεται! καὶ ἐν δὲν ἠγάπα πλέον τὸν Ἀλφρέδον, δὲν ἠθελεν ὁμολογήσει μᾶλλον τὴν ἀστάθειάν τῆς, παρὰ νὰ διατηρῆ ἐλπίδα ἀνυπαρκτον. . . Ὅχι, ἡ Ἐθελβίνα μου δὲν ἠθελεν ἐξουτελισθῆ τόσον. . . Τὰ ὄμματά μου μετ' ἠπάτησαν ἐξάπαντος. . .

Τότε πρῶτον ἐθεώρησε τὸ εἰς τὸ δάσος συμβεβηκὸς κατ' ἄλλην ἐποψίαν. — Ἡ πίστις τὴν ὅποιαν εἶχεν εἰς τὴν εὐγενῆ εἰλικρινεῖάν τῆς Ἐθελβίνας κατέστρεψεν ὅλας σχεδὸν τὰς ἀδίκους ὑποψίας του, ἡ δὲ εἰρήνη τῶ ἔδοσεν ὠφέλιμον εὐκαιρίαν νὰ πετάξῃ εἰς τὸ Ἀβούρν. Ἀνεχώρησε λοιπὸν χωρὶς ἀδειαν, μετ' ἀπόφασιν νὰ εὐρεθῆ εἰς μίαν στιγμὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διὰ νὰ γονυπετήσῃ ἐμπροσθεν τῆς Ἐθελβίνας, νὰ μάθῃ τὰ συμβάντα ἀπὸ τὸ ἀγαπητὸν του στόματι, καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν στρατόν

(ἀκολουθεῖ)

Ὁ Συντάκτης Θεμιστοκλῆς Προδρόμου.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΗΣΑΙΟΥ.